

הנדון: נושאים בתחום טיפולם של המנכ"ל, מנהלת אגף משאבי אנוש והגיזבר

1. במהלך שנת העבודה, הופנו על ידי הח"מ מספר נושאים, לגביהם נדרשו טיפולם והתייחסותם של המנכ"ל, מנהלת אגף משאבי אנוש והגיזבר, אך לצערי הנושאים לא טופלו כנדרש, אם בכלל.
להלן פירוט קצר של הנושאים ותמצית הבעיות שדרשו טיפול:
א. סייגים להעסקת קרובי משפחה - דיני עיריות בסעיף 174 א' סעיף קטן ב. - קובע סייגים להעסקת קרובי משפחה.
"אדם שקרוב משפחתו ממונה על יחידה מיחידות העירייה, לא יתקבל באותה יחידה ולא יתמנה למשרה בה".
באחת ממחלקות העירייה קיים מקרה זהה להגדרת העסקת קרובי משפחה, שבו השיבוץ הינו בניגוד לפקודת העיריות.
ישנה גם חו"ד משפטית שמאששת את הממצא, שהוכנה עפ"י דרישתי, כדי לשכנע את גורמי הביצוע, על אף שהיא מיותרת, מכיוון שהחוק ברור ולא ניתן לשום פרשנויות. (ראה נספח א')
אף על פי כן, מנהלת אגף משאבי אנוש מתעלמת ואינה משנה את שיבוצה של העובדת, כנדרש.
ב. קביעת קריטריונים להחזר הוצאות לבעלי רכב אישי עבור נסיעה בתפקיד - הזכאות להחזר הוצאות לרכב, מפורטות באוגדן תנאי שירות.
עפ"י המצב בפועל, עד לפני כשנה וחצי, הרבה מאוד מעובדי העירייה קיבלו החזר הוצאות, מבלי שנקבעו קריטריונים לעניין זה, כשהחזר ניתן לעובדים כמעין הטבת שכר.
יתר על כן, השאיפה של העובדים היא, לקבל אחזקת רכב של 500 ק"מ ומעלה, משום שאז זכאים הם גם להחזר הוצאות ביטוח ורישוי, שגם זו הטבה לא מבוטלת בשכר.
כאמור, הקביעה של היקף החזר עבור הוצאות הרכב, נעשית שלא באופן שיויוני וללא קריטריונים ברורים.
על אף האמור לעיל, לפני כשנה נקבע קריטריון, שכל מנהלי המחלקות החדשים, יקבלו החזר הוצאות לפי 750 ק"מ.
משנודע לי כי גם במסגרת הקריטריון החדש, ישנם מנהלי מחלקות חדשים וחריגים, שמקבלים החזר הוצאות לפי 1,000 ק"מ, פניתי למנהלת אגף משאבי אנוש, לבדוק את פשר העניין.
התייחסותה הייתה "שישנם בעלי תפקידים שנדרשים בגלל אופי עבודתם לבצע נסיעות רבות ברכבם, ומקבלים עד המקסימום המותר, קרי 1,000 ק"מ.
בעיקבות התייחסותה זו של מנהלת האגף, ביקשתי את רשימת אותם מנהלים, שאופי תפקידם מחייב נסיעות רבות ואז קיבלתי רשימה של כ- 6 עד 7 מנהלים כאלה.

לאחר מכן, פניתי פעם נוספת וביקשתי לדעת איך קובעים כמה ק"מ נחשבים לנסיעות רבות ומי קובע זאת. התשובה שקיבלתי היא, שבעל תפקיד הטוען כי במסגרת תפקידו הוא נדרש לבצע נסיעות רבות בתפקיד נדרש, מעבר לקבוע בקריטריונים, הוא מתבקש למלא טופס נסיעות בתפקיד במשך 3 חודשים, שלאחריהם מתקבלת החלטה ע"י המנכ"ל ומנהלת אגף משאבי אנוש.

ההתייחסות לא סיפקה אותי כמבקר העירייה, משום שבמקרים שניתן לעבוד עפ"י קריטריונים אחידים ומדידים, עדיף להימנע מהתבססות על שיקול דעת של מנדהוא, גם אם זה המנכ"ל ומנהלת אגף משאבי אנוש, וכך המלצתי.

התשובה הסופית שקיבלתי בעניין זה היא, "המלצתך נבחנה בכובד ראש, למרות זאת החליט המנכ"ל שלא לשנות הקיים".

המשמעות היא, שגם לאחר שנקבעו קריטריונים כביכול להחזר הוצאות רכב למנהלי מחלקות, עדיין מה שקובע את מס' הקילומטרים, לפיו כל אחד יקבל החזר, הוא שיקול דעתו של המנכ"ל.

ג. חלוקת פלאפונים בתקופת טרום בחירות

ב- 19 ספט' לערך, פנה אלי עיתונאי וביקש לבדוק את עמדותי כמבקר העירייה, בעניין חלוקת טלפונים ניידים לעובדים, בתקופה של טרום בחירות.

אף על פי שהייתי מופתע מהשאלה, החלטתי לבדוק אם נכונה השמועה.

לאחר שהבנתי שאכן חולקו לעובדים שונים טלפונים ניידים, פניתי למנכ"ל וביקשתי לקבל התייחסות לשתי שאלות:

1) מהם הקריטריונים לפיהם חולקו הפלאפונים.

2) בחוזר מנכ"ל משרד הפנים 4/2007 מה- 23 יוני 08, ישנה הנחייה חד משמעית בזו הלשון: "הרשות לא תאשר הגדלת תקציב החזר הוצאות לשכר, כגון החזר הוצאות רכב, הגדלת השתתפות בהחזקת מכשיר טלפון נייד וכד".

לפיכך, ישנה תמיהה מדוע חולקו הפלאפונים דווקא בתקופת טרום בחירות, בניגוד מוחלט לחוזר מנכ"ל משרד הפנים.

המנכ"ל בהתייחסותו מסר לי, כי יש תוכנית שאושרה על ידו בנושא טל' ניידים, התוכנית באה לחסוך הוצאות מיותרות. התוכנית מתבצעת בשלבים ושאני אבדוק את התוכנית עם נתי, הממונה על התיקשורת בעירייה.

בדיקתי העלתה כי, קויימה פגישה בנושא הפלאפונים עם המנכ"ל, בה ניתנו הנחיות להחיל קריטריונים שיוויוניים ככל האפשר, עפ"י מדרג התפקידים.

יחד עם זאת, חלוקת פלאפונים דווקא בתקופת טרום בחירות, שטומנים בחובם שיפור כספי לפחות ל- 12 עובדים, שלא הייתה להם הקצאה קודמת, היא בניגוד לחוזר מנכ"ל משרד הפנים ועל כן לא הצלחתי לקבל תשובה מניחה את הדעת.

גם חו"ד משפטית שדרשתי לקבל בעניין זה (ראה נספח ב'), ע"מ לשכנע את גורמי הביצוע (שגם הפעם הייתה מיותרת), משום שחוזר מנכ"ל משרד הפנים ברור מאוד ולא ניתן לפרשנויות), גם היא לא שינתה במאומה את התעלמותו של המנכ"ל ושל מנהלת אגף משאבי אנוש, ואת ביצוע חלוקת הפלאפונים, במינהל לא תקין, לכאורה.

ד. יחסי גומלין בין העירייה לחב' מוסדות חינוך

חב' מוסדות חינוך, הינה חברה פרטית של הסוכנות היהודית, שהוקמה לפני למעלה מ- 20 שנה, לצורך הטיפול בשיקום שכונות, מאז שפרוייקט זה הסתיים, העירייה משתמשת בחב' מוסדות חינוך, כמעין ח"ב כ"א שמספקת כ"א לעירייה, ו/או שהעירייה מעסיקה דרכה כ"א זמני.

בשנים האחרונות היו ניסיונות של היועמ"ש, בתיאום עם משרד הפנים, לצמצם את היקף כ"א בחברה, באמצעות פירסום מכרזים והעברת העובדים לעירייה, יחד עם זאת, ישנה עדיין כמות לא מבוטלת של עובדים, שמועסקים דרך החברה.

פניתי מספר פעמים למנכ"ל ולגיזבר בנושאים הבאים:

- 1) אין הסכם כלשהו שמסדיר את יחסי הגומלין בין שני הגופים, על אף שהם נמשכים כבר עשרות שנים.
 - 2) משנת 92/3 החברה מחזיקה בקופת פיצויים ושם נשמרות זכויות העובדים, ככל שקיימות עד היום.
- משנת 97 - העירייה באמצעות החברה, מממנת קרן פנסיה ומבטחים אישי לרוב העובדים המועסקים. הבעיה שעולה מעניין זה היא, שהעירייה מעבירה מידי חודש לחב' מוסדות חינוך, תשלום עבור העובדים שמועסקים, הכולל את כל התנאים הסוציאליים וכן הפרשה לקופת פיצויים.
- בעת פרישתם של העובדים, חב' מוסדות חינוך משחררת את הפיצויים רק לעובדים שסיימו מעל שנת עבודה בת 12 חודשים לפחות, ושעומדים בכל התנאים לקבלת פיצויים, עפ"י חוקת העבודה.
- יוצא איפה, שחלק מכספי הפיצויים שהעירייה העבירה לחברה, נשארים ונצברים בקופת הפיצויים של חב' מוסדות חינוך. נכון לפבר' 2008 עד לפני כשנה, הייתה צבירה של כ- 1,265,000 ₪, בקופת הפיצויים של החברה. כאמור ביקשתי להבין מדוע חב' מוסדות חינוך מחזיקה בכספי העירייה, שלא הועברו לעובדים שפרשו, ככספי פיצויים.
- ביום 14 אפריל 08, במסמך שמספרו 08-61 ניתנה תשובה ע"י המנכ"ל, **שלא ניתן** להעביר כספים מהעמותה לעירייה וזאת עפ"י חוק. (ראה נספח ג')
- התייחסות זו איננה בדוקה בלשון המעטה ונכתבה ע"מ לצאת ידי חובה, משום שבהחלט ניתן וראוי לפתור בעיה שיכולה להחזיר לעירייה למעלה ממיליון ₪.
- ה. **תשלום החזר הוצאות רכב לעובדים המשתמשים לצרכי עבודתם ברכב מטעם העירייה** - אוגדן תנאי שירות של הרשויות המקומיות קובע כי בעלי רכב אישי זכאים להחזר הוצאות רכב (הוצאות שנגרמו לו לצרכי עבודתו). עובד הזכאי להחזר הוצאות רכב **לא יכול** להשתמש ברכב של הרשות המקומית או ברכב שכור, ע"ח הרשות.
- ישנה חו"ד משפטית חד משמעית בעניין זה מה- 18 אוג' 08 (ראה נספח ד'), מאז ישנן אין ספור פניות שלי לגיזבר, למנהלת אגף משאבי אנוש ולמנכ"ל, ע"כ שיש לבדוק אם ישנם עובדים שמקבלים החזר הוצאות רכב וגם מקבלים רכב מהעירייה לצרכי עבודתם, ע"מ להפסיק כפילות זו, לא רק משום שהדבר נוגד את אוגדן תנאי שירות של הרשויות, אלא גם בשל הצורך בחיסכון והתייעלות.
- ההתייחסות האחרונה שקיבלתי בנושא ב- 14 דצמ' 08, אחרי כחמישה חודשים היא: ש"הנושא בטיפול כשיסתיים אקבל הודעה מסודרת". לצערי, אין בהתייחסות זו, כדי להעיד על טיפול רציני ואמיתי בעניין.
- ו. **עובדים מחוסרי עבודה** - ביולי 08 פניתי למנכ"ל העירייה והפניתי את תשומת ליבו לכך, שישנה בעירייה הצטברות די גדולה של עובדים שמקבלים **שכר מלא**, מבלי שהעירייה מפיקה מהם את התועלת המינימלית הנדרשת.
- חלק מהעובדים הם ברמה של מנהלי מחלקות, חלקם ברמת עובדים, פקידות וכו'. ביקשתי מהמנכ"ל למגר את התופעה או לפחות לצמצמה. התייחסותו של המנכ"ל הייתה מיידית וקצרה, בזו הלשון:
- "כל פעילות בנוגע לעובדים הר"מ תתבצע החל מתאריך **12 נוב' 08**. אשמח מאוד להסתייע בדך למיגור התופעה".

כוונתו של המנכ"ל בהתייחסותו הייתה, שהוא יתחיל לטפל בעניין זה, יום לאחר הבחירות המוניציפאליות. אני מוכן להבין את התייחסותו, על אף שלכאורה אין מקום לקשור בין הדברים, אך קשה יותר להבין איך נוצרה תופעה שכזו, ללא טיפול של ממש באופן שוטף, דבר שגרם להצטברות התופעה. לדאבוני, נכון לכתובת שורות אלה, אין עדיין טיפול אמיתי בבעיה, כשכאמור מדובר על עובדים ברמות שונות, כולל מנהלי מחלקות, ללא תפקידים מוגדרים, שבאים מידי בוקר לעבודה, אך עבודה הם מבצעים בעירבון מוגבל ביותר, בלשון המעטה. (ראה נספח ה')

ז. תיכנון וקבלת החלטות בנוגע לשכירת נכסים ע"י העירייה

המוקד העירוני הועבר בחמש השנים האחרונות פעמיים, ממקום למקום. לראשונה, הועבר מהמשרד לאיכות הסביבה (משרדי הרכש דהיום) למשרדו של מר יגאל שמעון, העברה שאינני מתחשב בה, משום שגם לדעתי המיקום של המוקד במיקומו הראשון, לא היה ראוי לעירייה מתפתחת בסדר גודל של הוד-השרון.

ממשרדו של מר יגאל שמעון, הועבר המוקד לבניין של אגף הטיפול, מתוך אידיאולוגיה של ריכוז כל גורמי הביטחון והבטיחות למקום אחד, ביניהם המוקד, נקודת המשטרה, המשמר האזרחי, מח' הביטחון, מח' הפיקוח, כשהייתה גם כוונה לפתוח במקום, נקודת כיבוי אש, מד"א וכו'.

יתר על כן, נימוק נוסף בגינו הוחלט למקם את המוקד העירוני בבניין זה, מכיוון שהמוקד החל להיות מאויש באותה תקופה 24 שעות ביממה ועל מנת שהמוקדן ובעיקר המוקדנית, לא ישארו בגפם בלילות, הפיתרון היה, נקודת המשטרה, שגם היא אמורה להיות מאוישת 24 שעות ביממה.

כעת, קיים תיכנון שהחל להתבצע, להעביר את המוקד העירוני, **בפעם השלישית** לקומה שישית בבניין אגם. מעבר לבעיה של המוקדן/ית שישארו בגפם בבניין ענק זה, הרי שגם האידיאולוגיה של ריכוז כל גורמי הביטחון למקום אחד, גם היא נשמטת. על אף כל האמור לעיל, החמור מכל הוא, ההיבט הכלכלי והכספי בעידן של צימצומים והתייעלות, עפ"י הפירוט הבא:

1) כאמור זהו **המעבר השלישי תוך 5 השנים האחרונות**, תוך השקעת

כספים ומשאבים בכל מעבר, להתאמת המקום לצרכי המוקד.

2) ההשקעה הכספית בשיפוץ ובמעבר העתידי הקרוב לבניין אגם, מוערכת בין כ- 150,000 ל- 200,000 ₪.

3) המשרדים המיועדים למוקד העירוני בבניין אגם, שכורים כבר מזה מספר חודשים, בעלות של כ- 8,730 ₪ לחודש, כשרק לאחרונה החל השיפוץ במקום והאיוש יהיה בהתאם ללו"ז, שבו יסתיים השיפוץ. (ההפסד הכספי של העירייה בגין השכירות, הוא למעלה מ- 60,000 ₪) (ראה נספח ו' - הסכם השכירות).

לצערי, לא המנכ"ל ולא הגיזבר מצאו לנכון להתייחס לפנייתי אליהם בעניין זה, כשהדבר אינו מעיד על ביצוע מדיניות העירייה, בנושא ההתייעלות הנדרשת בתקופה כלכלית קשה, אלא על ההפך הגמור.

2. **לסיכום** - אלה כאמור מקבץ של נושאים שטופלו על ידי כמבקר העירייה, אד-

הוק במהלך השנה, כתוצאה מפניות שונות ו/או החשפות לנושאים השונים.

לצערי, טיפולם ו/או אי טיפולם של הגורמים השונים, באים לידי ביטוי בהתכתבויות השונות שיצורפו כנספחים לפרק זה של הדוח. (ראה נספח ז')